

Sidste punktum blev efter forslag fra justitsministeren indføjet under sagens 2. behandling. Ministerens ændringsforslag, der var foranlediget af et spørgsmål fra det folketingsudvalg, der behandlede sagen, vedtoges uden afstemning.

Spørgsmålet om ændring af § 40, stk. 1, rejstes over for justitsministeriet ved en henvendelse fra Den danske Dommerforening, foranlediget af nogle artikler af professor, dr. jur. Fr. Vinding Kruse i tidsskriftet „Juristen“ 1958, s. 479 ff, og 1959, s. 21 ff og side 50-51.

Efter justitsministeriets opfattelse kunne det ikke betegnes som rimeligt, at ejerens personlige kreditorer, der har ydet kredit uden at sikre sig pant i ejendommen, ved udlæg o. lign. skal kunne opnå mulighed for dækning forud for ejendommens panthavere. Ved at afskære dem herfra udelukker man jo ikke kreditorerne fra at søge fyldestgørelse gennem udlæg i ejendommen, men konsekvensen bliver kun, at de må respektere de allerede tinglyste panterettigheder, og en sådan ordning er efter justitsministeriets opfattelse ikke uforenelig med lovens hovedprincip, nemlig at ejeren selv har ret til at besætte den ledige plads med en ny panteret, jfr. § 40, 1. punktum.

Også praktiske grunde talte for ændringen. Således medførte udlægshavernes besættelse af ejerpanterettighederne, at fordelingen af provenuet på tvangsauktioner kunne blive endog særdeles indviklet og gøre det vanskeligt for de interesserede at overskue auktionens konsekvenser. Gennemførelsen af låneordninger med forskellig prioritetsstilling i den faste ejendom og løsøret for samme panthaver ville yderligere kunne komplicere problemerne omkring ejerpanterettighederne.

3) Ændringerne af reglerne om *pantebreve*, hvorved der gives *underpant i løsøre*, bygger på et udkast til ændring af tinglysningsloven, der er udarbejdet af justitsministeriets udvalg vedrørende underpantsætning af løsøre og optaget i udvalgets betænkning af 1957. Formålet med udkastet var at forbedre retsstillingen for underpant i løsøre og derved skabe mulighed for en mere tilfredsstillende finansiering på grundlag af løsøreværdierne.

Den vigtigste af denne gruppe ændringer vedrører tinglysningslovens § 47, der ved ændringsloven fik følgende affattelse:

„Pantebreve, der giver underpant i løsøre, skal tinglyses for at få gyldighed mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning.

Tinglysning af underpant i løsøre sker ved pantsætterens